

Roma Inathibitisha Maono - Namba Kumi na Mbili

Matumizi Mara Tatu ya Unabii: Chukizo la Uharibifu na Onyo la Kukimbia katika Siku za Mwisho

Jeff Pippenger
2024-08-31

Chukizo la uharibifu lililotajwa na nabii Danieli ni ishara kwa Wakristo katika vipindi vitatu tofauti kwamba wakimbie. Wakristo wa Yerusalemu walikimbia walipoziona bendera za majeshi ya Warumi zikizingira Yerusalemu mwaka 66 BK. Wakristo wa mwishoni mwa karne ya tano na mwanzoni mwa karne ya sita walikimbilia nyikani walipomwona yule mtu wa dhambi katika hekalu la Mungu akitangaza kwamba yeye ndiye Mungu. Mwaka 1888 kulikuwa na mfululizo wa miswada ya sheria za Jumapili uliowasilishwa katika Bunge la Marekani na Seneta Blair. Miswada hiyo iliitwa miswada ya Blair, na ilikuwa juhudi ya kutangaza Jumapili kuwa Siku ya Kitaifa ya Ibada. Ibada ya Jumapili ni alama ya mnyama, alama ya mamlaka ya kipapa, na Katiba ya Marekani inapingana moja kwa moja na kulazimishwa kwa dini ya kitaifa kama kipimo kwa raia wa Marekani.

Ni ukweli huu ambao umeachwa nje katika matumizi yenye dosari yanayohusiana na kuitambua Marekani kama Roma ya kisasa. Matumizi ya mara tatu ya unabii yana kanuni mahususi zinazoongoza utekelezaji wake. Kanuni hizo zinabainisha kwamba sifa za kinabii za utimilifu wa kwanza zinapaswa kuunganishwa na sifa za kinabii za utimilifu wa pili ili kuainisha sifa za kinabii za utimilifu wa tatu.

Onyo la kukimbia ni onyo la kukimbia kutoka kwa mateso yajayo. Katika enzi ya Kristo, mateso hayo yalikuwa uharibifu wa Yerusalemu na Hekalu mnamo mwaka 70. Ishara ya onyo ya kukaribia kwa mateso hayo ilitolewa mwaka 66 BK. Onyo la kukimbia mwishoni mwa karne ya tano na mwanzoni mwa karne ya sita lilibainishwa, kama Paulo alivyotambua, kuwa ni kutambua kuanguka kwa Pergamo ya kinabii, iliyowakilisha Roma ya kipagani. Kulipaswa kuwe na uasi kwanza, ili mtu wa dhambi ambaye angejitangazia kuwa Mungu afunuliwe. Katika historia iliyoelekea mwaka 538, Roma ya kipagani iliyokuwa ikizuia, au kama Paulo alivyosema “anayezuia”, iliondolewa, na Pergamo ilipoanguka na ishara ya kukimbia ilipowasili, iliwaelekeza waaminifu wajitenge na ushirika wa makanisa ya kipapa. Kisha mwaka 538, katika Mtaguso wa Orléans, mamlaka ya kipapa ilipitisha sheria ya Jumapili, na miaka elfu moja mia mbili na sitini ya mateso ya kipapa ikaanza.

Mashahidi wawili wa kwanza wanabainisha wazi kwamba utimizaji wa tatu wa onyo la kukimbia alilotoa Kristo ulitangulia mateso halisi. Uharibifu wa Yerusalemu ulitokea sawa sawa miaka mitatu na nusu baada ya mzingiro wa Cestius kuanza mwaka 66 AD, hivyo ukiwaruhusu Wakristo kukimbia mapema kabla ya mashaka ya kutisha ya mzingiro wa pili ulianzishwa na Tito na uliokamilika kwa uharibifu wa hekalu na mji. Kabla ya mwaka 538, Wakristo walijitenga na kanisa

la Roma ya kipapa, na kwa kinabii walikimbilia jangwani, jambo linalowakilisha uharibifu wa Yerusalemu wa kiroho.

Lakini ua ulio nje ya Hekalu uache, wala usiupime; kwa maana umepewa Mataifa; nao watauukanyaga mji mtakatifu kwa miezi arobaini na miwili. Nami nitawapa mamlaka mashahidi wangu wawili, nao watatabiri siku elfu moja mia mbili na sitini, wamevaa nguo za gunia. Ufunuo 11:2, 3.

Katika mifano yote miwili ya onyo la kukimbia, onyo linatangulia mateso, na mateso yanawakilishwa na Roma, iwe ya kipagani au ya kipapa, ikiikanyaga Yerusalemu, iwe halisi au ya kiroho. Onyo la kukimbia kwa Waadventista wa Sabato lilikuwa Mswada wa Blair mwaka 1888. Katika utimilifu wa kwanza katika historia ya Roma ya kipagani, Wakristo walipaswa kukimbia kutoka Yerusalemu, na katika utimilifu wa Roma ya kipapa Wakristo walikimbilia jangwani. Kwa Uadventista, onyo lilikuwa kukimbilia mashambani.

"Sasa si wakati wa watu wa Mungu kuelekeza mapenzi yao au kujiwekea hazina duniani. Wakati huo si mbali, ambapo, kama wanafunzi wa awali, tatalazimika kutafuta kimbilio katika maeneo ya ukiwa na ya upweke. Kama vile kuzingirwa kwa Yerusalemu na majeshi ya Kirumi kulivyokuwa ishara ya kutoroka kwa Wakristo wa Yudea, vivyo hivyo kuchukua mamlaka kwa upande wa taifa letu katika amri ya kulazimisha sabato ya kipapa kutakuwa onyo kwetu. Wakati huo ndipo wa kuondoka katika miji mikubwa, kama maandalizi ya kuiacha hata miji midogo, ili kwenda katika makazi ya faragha katika sehemu zilizotengwa miongoni mwa milima." Ushuhuda, juzuu ya 5, 464.

"Kuchukua mamlaka kwa upande wa taifa letu katika amri inayolazimisha sabato ya kipapa kutakuwa onyo kwetu," hili lilitimia wakati chukizo la uharibifu, kwa kuafikiana na maneno ya Marko, "lisimama mahali lisipostahili." Mwaka 1888, Bunge la Marekani lilikuwa likizingatia sheria iliyokuwa kinyume moja kwa moja na kipengele cha msingi cha Katiba, na wakati huo Waadventista Wasabato walipaswa kuziacha miji na kuhamia mashambani.

Hakuna Mkristo hata mmoja aliyeangamia katika maangamizi ya Yerusalemu. Kristo alikuwa amewapa wanafunzi wake onyo, na wote walioamini maneno yake walikuwa wakitazamia ishara iliyoahidiwa. . . . Bila kukawia walikimbilia mahali pa usalama - mji wa Pella, katika nchi ya Perea, ng'ambo ya Yordani. Mzozo Mkuu, 30.

Sifa za kinabii za ya kwanza kati ya ishara za onyo za kutoroka zinawakilisha utimilifu wa tatu na wa mwisho. Wakati mwingine sifa hizo za kinabii husababisha utimilifu maradufu ndani ya utimilifu wa tatu. Mfano wa hili ni Eliya watatu. Simulizi la Eliya katika kukabiliana kwake na Yezebeli, Ahabu na manabii wa Baali, likiunganishwa na sifa za Yohana Mbatizaji, Eliya wa pili, katika kukabiliana kwake na Herodia, Herode na Salome, linathibitisha kwamba katika siku za mwisho, kwa utimilifu wa tatu na wa mwisho wa matumizi ya mara tatu ambao daima hutokea katika siku za mwisho, Eliya na Yohana wanawakilisha makundi mawili ya watu wa Mungu. Kundi moja linalowakilishwa na Eliya halifi, na kundi lingine linalowakilishwa na Yohana hufa. Makundi hayo mawili pia yanawakilishwa katika Ufunuo sura ya saba kama 144,000, ambao hawafi, na umati mkubwa ambao hufa.

Katika Babeli tatu, kipengele kinachofanana katika ujumbe wa kinabii ni kwamba Babeli ya kwanza inawakilishwa na Nimrodi, lakini Babeli ya pili inawakilishwa na wafalme wa kwanza na wa mwisho, Nebukadneza na Belshaza. Nebukadneza anawakilisha wale walioko Babeli ambao wataokolewa, na Belshaza, wale walioko Babeli ambao watapotea.

Katika siku za mwisho kuna sheria mbili za Jumapili ambazo ni mada ya unabii wa Biblia. Ya kwanza ni sheria ya Jumapili inayokuja hivi karibuni nchini Marekani, na ya pili ni sheria ya Jumapili inayolazimishwa juu ya ulimwengu mzima. Sheria hizo mbili za Jumapili zilionyeshwa kwa mfano na sheria ya Jumapili ya Roma ya kipagani, ambapo katika mwaka 321, Konstantino alilazimisha sheria ya kwanza ya Jumapili, ikifuatiwa na sheria ya Jumapili ya Roma ya Kipapa mwaka 538. Roma ya kipagani ni mojawapo ya mifano ya kinabii inayotangulia kuashiria Marekani, na sheria ya Jumapili ya mwaka 321 ni mfano wa sheria ya Jumapili inayokuja hivi karibuni nchini Marekani. Sheria ya Jumapili ya Kipapa ya mwaka 538 ni mfano wa sheria ya Jumapili inayolazimishwa juu ya ulimwengu mzima. Mtazamo wenye dosari kwamba Marekani inafananishwa na wanyang'anyi katika Danieli kumi na moja unajaribu kutumia sheria ya Jumapili inayokuja hivi karibuni nchini Marekani kama ushahidi kudai kwamba sheria ya Jumapili nchini Marekani inathibitisha kwamba Marekani ni Roma ya kisasa, na unapuuzia kwamba kuna sheria nyingine ya Jumapili inayolazimishwa juu ya kila taifa la dunia na muungano wa mara tatu wa yule joka, mnyama na nabii wa uongo.

Ikiwa sheria ya Jumapili nchini Marekani inaitambulisha Marekani kama Roma ya Kisasa, basi sheria ya Jumapili ya ulimwengu mzima inatambulisha nini? Roma tatu zinaonyesha kwamba Roma ya Kisasa, ambayo ni ya sehemu tatu, itatekeleza sheria mbili tofauti za Jumapili. Ya kwanza ni nchini Marekani na iliashiriwa na sheria ya Jumapili ya Konstantino ya mwaka 321, na ya pili ni ulimwengu mzima, kama ilivyoashiriwa na sheria ya Jumapili ya kipapa ya mwaka 538. Kutumia sheria ya Jumapili nchini Marekani katika muktadha wa matumizi mara tatu ya unabii kudai kwamba sheria ya Jumapili inathibitisha ni nani aliye Roma ya Kisasa ni kupuuzia sifa za kinabii zilizowekwa na Roma ya kipagani na ya kipapa. Kuna sheria mbili tofauti za Jumapili katika siku za mwisho, wala hakuna hata moja iliyo ushahidi wa kutambua kwamba waporaji wa watu ni Marekani. Wakati ushuhuda wa Roma ya kipagani na ya kipapa unapopotoshwa ili kuunga mkono tafsiri binafsi, kama kunavyofanywa sasa, inaonyesha kwamba wale wanaotafuta kuunga mkono tafsiri yao binafsi hawaelewi mfano na mfano wake halisi.

Roma ya kipagani ni mfano wa Marekani, na Roma ya kipapa ni mfano wa Roma ya kisasa. Pamoja na matumizi mabaya haya ya matumizi ya mara tatu ya unabii, na dai kwamba kinachofundishwa kimewekwa katika muktadha wa "mfano na timizo lake," kuna pia kushindwa kwa upande mwingine kufafanua "chukizo la uharibifu" kama linavyowakilishwa ndani ya muktadha wa matumizi ya mara tatu ya unabii.

Kuanzia mwaka 66 hadi mwaka 70 BK, majenerali wawili Warumi walishambulia Yerusalemu. Wote wawili, Cestius na Tito, walianza kwa kuizingira, lakini mmoja tu alijiondoa katika mzingiro kwa muda mfupi, jambo ambalo kwa maongozi ya Mungu liliwaruhusu Wakristo kukimbia. Ilikuwa wakati wa mzingiro wa kwanza chini ya Cestius ndipo Wakristo walipotambua onyo la kukimbia. Tito alipowasili kuendeleza vita dhidi ya Yerusalemu mwaka 70 BK, alianza kwa

kuizingira na hakuacha hadi Yerusalemu na hekalu vilipoharibiwa. Onyo la Yesu lina hatua mbili. Ya kwanza ni ishara ya kukimbia, na baadaye mateso. Katika utimilifu wa onyo hilo katika karne ya tano na ya sita, Wakristo walijitenga na kanisa la Kirumi lililopotoka kabla ya mwaka 538, kisha mateso yakaanza.

Paulo yuko wazi sana kwamba historia yote iliyoandikwa ya Israeli ya kale iliandikwa kwa ajili ya wale wanaoishi katika siku za mwisho, na kwamba historia hizo zote zilikuwa mifano, ingawa neno la Kigiriki "typos," lenye maana ya "mifano," limetafsiriwa kama "ensamples" katika uwasilishaji wake maarufu wa ukweli huu.

Sasa mambo haya yote yalitokea kwao kuwa mifano: nayo yameandikwa kwa ajili ya maonyo yetu, ambao miisho ya ulimwengu imetufikia. 1 Wakorintho 10:11.

Historia katika sura ya kumi ambazo Paulo anazitumia kutoa muktadha wa ukweli huu hazikuwa historia za Israeli ya kale iliyokuwa ikitenda kwa haki.

Lakini Mungu hakupendezwa na wengi wao; kwa maana waliangamizwa jangwani. Basi mambo haya yalikuwa mifano kwetu, kusudi tusitamani mambo mabaya, kama wao walivyotamani. Wala msiwe waabudu sanamu, kama baadhi yao walivyokuwa; kama ilivyoandikwa, Watu waliketi chini wakala na kunywa, wakainuka kucheza. Wala tusizini, kama baadhi yao walivyozini, wakaanguka siku moja watu elfu ishirini na tatu. Wala tusimjaribu Kristo, kama baadhi yao walivyomjaribu, nao wakaangamizwa na nyoka. 1 Wakorintho 10:5-9.

Historia takatifu ni kumbukumbu ya haki na ya uovu wa watu wa Mungu, lakini katika kumbukumbu zote mbili historia bado ni mfano kwa watu wa Mungu wanaoishi katika siku za mwisho. Historia ya uasi uliotokea Minneapolis mwaka 1888 ni kumbukumbu ya uovu, licha ya wanavyodai wanahistoria Waadventista. Uasi huo ulikuwa wa kina sana hivi kwamba Ellen White aliamua kuondoka kwenye mkutano, na alibaki tu kwa sababu malaika alimwambia kwamba ilikuwa wajibu wake kubaki na kuandika kumbukumbu ya uasi uliokuwa ukifanana na uasi wa Kora, Dathan na Abiramu katika historia ya Musa. Katika mkutano huo malaika mwenye nguvu wa Ufunuo sura ya kumi na nane alishuka, lakini ujumbe aliouleta ulikataliwa.

Historia hiyo ilikuwa kielelezo cha tarehe 11 Septemba 2001, wakati majengo makubwa ya jiji la New York yalipoangushwa. Historia hiyo ilijumuisha muswada wa kwanza wa sheria ya Jumapili uliotarajiwa kuwasilishwa na Seneta Blair. Juhudi zake za kuifanya Jumapili iwe Siku ya Kitaifa ya Ibada zilishindikana, lakini zilikuwa sehemu ya historia takatifu iliyokuwa mfano wa siku za mwisho. Muswada wa Seneta Blair ulikuwa onyo la kuondoka mijini. Kabla ya 1888, wakati Dada White alipozungumza kuhusu ulazima wa kuishi nje ya miji, alizungumza kwa wakati ujao. Alielekeza wakati wa karibu ambapo watu wa Mungu lazima wahamie mashambani. Baada ya 1888, marejeo yote ya Dada White kuhusu ulazima wa kuishi mashambani yaliweka ushauri wake katika muktadha kwamba wakati wa kuwa mashambani ulikuwa tayari umefika. Muswada wa Blair wa mwaka 1888 ulikuwa ishara ya kulazimishwa kwa Jumapili, kama Luka alivyosema, katika mahali pasipostahili kuwa. Kulazimishwa kwa Jumapili hakupaswa kupelekwa katika Kongresi ya Marekani, kwa kuwa kulikuwa ni kukana kanuni ya msingi ya Katiba.

Historia ya mwaka 1888 ilirekodiwa ili kuwa mfano wa historia ya kinabii iliyoanza tarehe 11 Septemba 2001. Muswada wa Blair wa 1888 ulikuwa mfano wa Sheria ya Patriot ya 2001. Huo ulikuwa onyo lililotangulia utekelezaji halisi wa alama ya mnyama. Hakuna anayemfuata Kristo anayepaswa kuendelea kuishi mjini baada ya tarehe 11 Septemba 2001. Tukio hilo lilikuwa mzingiro wa kinabii uliowaongoza watu wa Mungu kukimbia. Na kama vile kuna sheria mbili za Jumapili ambazo ndizo mada ya kielelezo cha kinabii cha siku za mwisho, kama zinavyowakilishwa na sheria za Jumapili za Roma ya kipagani na ya kipapa, sheria zote mbili za Jumapili hutanguliwa na onyo la kukimbia.

Kwa wale wanaokiri kuwa Waadventista wa Sabato, walipaswa kutambua kinabii Patriot Act kama ishara ya kukimbia miji na kwenda vijijini kabla ya sheria ya Jumapili inayokuja hivi karibuni. Sheria hiyo hiyo ya Jumapili ndiyo ilikuwa ishara kwa kundi lingine la Mungu, ambalo bado lipo Babeli, likimbie kutoka Babeli kabla ya utekelezaji wa sheria ya Jumapili utakaoletwa juu ya kila taifa.

“Wakati Marekani, nchi ya uhuru wa kidini, itakapoungana na Upapa katika kulazimisha dhamiri na kuwalazimisha watu kuiheshimu sabato ya uongo, watu wa kila nchi ulimwenguni wataongozwa kufuata mfano wake.” Ushuhuda, juzuu ya 6, 18.

Kama vile matumizi ya mara tatu ya Eliya watatu yanavyothibitisha kwamba kuna makundi mawili ya watu wa Mungu katika siku za mwisho, vivyo hivyo matumizi ya mara tatu ya Roma yanabainisha kwamba kuna sheria mbili tofauti za Jumapili. Wale wanaotaka kudai kwamba Marekani ndiyo wanyang'anyi wa watu wako, na hivyo kwamba jukumu la kinabii la Marekani linathibitisha maono, wanapendekeza kwamba sheria ya karibu kuja ya Jumapili nchini Marekani ni chukizo la uharibifu alilolitaja Kristo kama onyo kwa watu Wake wakimbie mateso yajayo. Wanashindwa kutambua tofauti kati ya kuzingirwa, ambako ndiko ishara ya onyo ya kukimbia, na kuzingirwa kwa pili kunakowakilisha wakati utekelezaji halisi wa sheria ya Jumapili unapoanzisha mateso ya siku za mwisho. Wanashindwa kushughulikia ule utofauti uliothibitishwa kwa mashahidi wawili kwamba kutakuwepo sheria mbili tofauti za Jumapili zitakazotimiza unabii katika siku za mwisho. Kwa kufanya hivyo wanadai kwamba sheria ya karibu kuja ya Jumapili nchini Marekani ni onyo linalowakilishwa kama chukizo la uharibifu, lililonenwa na nabii Danieli, na ni kweli, lakini si kwa jinsi wanavyoieleza.

Sheria ya Jumapili nchini Marekani ni onyo kwa kundi lingine la Mungu, ambalo bado liko Babeli, ili likimbie ushirika wake. Kwa hiyo, ni onyo la sheria ya Jumapili ijayo itakayolazimishwa juu ya mataifa yote.

"Mataifa ya kigeni yatafuata mfano wa Marekani. Ijapokuwa yeye ndiye anayeongoza, mgogoro uleule utawapata watu wetu katika sehemu zote za dunia." Ushuhuda, juzuu ya 6, 395.

Madai yao ni kwamba sheria ya Jumapili nchini Marekani inaitambulisha Marekani kuwa ishara inayoweka msingi wa maono ya kinabii, lakini katika muktadha wa onyo la kutoroka alilotoa Kristo, sheria hiyo ya Jumapili inawakilisha onyo la ulimwengu mzima kwa wafanyakazi wa saa ya kumi na moja waikimbie Babeli.

Wakati Dada White anapozungumzia onyo la kukimbia, anashughulikia suala la sheria ya Jumapili linalolikumba ulimwengu mzima. Harakati hiyo huanza na sheria ya Jumapili nchini Marekani. Anatambua kwamba sheria ya Jumapili nchini Marekani ndiyo onyo la mateso yajayo.

Kwa amri itakayotekeleza taasisi ya upapa kinyume cha sheria ya Mungu, taifa letu litajitenga kabisa na haki. Uprotestanti utakaponyoosha mkono wake kuvuka mwanya kushika mkono wa mamlaka ya Kirumi, utakapovuka shimo kuu kushikana mikono na Uspiritizimu, na wakati ambapo, chini ya ushawishi wa muungano huu wa mara tatu, nchi yetu itakapokataa kila kanuni ya Katiba yake kama serikali ya Kiprotestanti na ya jamhuri, na kuweka mipango ya kueneza uongo na udanganyifu wa kipapa, ndipo tutajua kwamba wakati umefika wa utendaji wa ajabu wa Shetani, na kwamba mwisho umekaribia.

Kama vile kukaribia kwa majeshi ya Warumi kulivyokuwa ishara kwa wanafunzi kuhusu uharibifu wa Yerusalemu uliokuwa karibu, vivyo hivyo uasi huu unaweza kuwa ishara kwetu kwamba kikomo cha uvumilivu wa Mungu kimefikiwa, kwamba kipimo cha uovu wa taifa letu kimejaa, na kwamba malaika wa rehema yuko karibu kuondoka, asirudi tena. Ndipo watu wa Mungu watatumbukizwa katika zile hali za mateso na dhiki ambazo manabii wamezieleza kuwa wakati wa taabu ya Yakobo. Vilio vya waaminifu, wanaoteswa, hupanda mbinguni. Na kama vile damu ya Abeli ilivyopaza sauti kutoka ardhini, kuna pia sauti zinazomlilia Mungu kutoka makaburi ya mashahidi wa imani, kutoka makaburi ya baharini, kutoka mapango ya milimani, kutoka vyumba vya chini ya ardhi vya nyumba za watawa: “Hata lini, Ee Bwana, Mtakatifu na wa Kweli, hutahukumu na kulipiza kisasi damu yetu juu ya wale wakao duniani?” Ushuhuda, juzuu ya 5, 451.

Dada White anatambua sheria ya Jumapili nchini Marekani, na kuitambua kama “ishara” kwamba muda wa rehema kwa Marekani umekwisha. Lakini watu wa Mungu katika mataifa mengine ya ulimwengu nao watakabiliwa na jaribu lile lile. Kuna kipindi cha muda kuanzia sheria ya Jumapili nchini Marekani hadi wakati Mikaeli atasimama na mlango wa rehema wa wanadamu utafungwa. Inapofungwa, “malaika wa rehema anapaa.”